

De sju ofta upprepade verserna del 2

[De sju ofta upprepade verserna del 1](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 2](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 3](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 4](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 5](#)

[De sju ofta upprepade verserna del 6](#)

”I Allahs, den Mest Nåderikes, den Mest Barmhärtiges namn”

Lärda skiljer sig åt om huruvida dessa ord räknas som en vers av al-Fâtihah eller ens om de är en vers av Koranen, medan vissa lärda anser dem vara en vers i varje kapitel av Koranen. Jag kommer inte att gå in på denna fråga här – det är en fråga inom islamisk lag – men jag kommer att behandla den som en del av mina lektioner om boken *Bulûgh al-Marâm*, om Allah vill.

Det viktiga att notera är att varje kapitel i Koranen börjar med orden: ”I Allahs, den Mest Nåderikes, den Mest Barmhärtiges namn.” I al-Fâtihah följs de dessutom av: ”Lov och pris tillhör Allah, världarnas Herre; den Mest Nåderike, den Mest Barmhärtige”, så de två upphöjda attributen hos Allah upprepas. I al-Fâtihah nämns fem av Allahs namn. De är: Allah, al-Rabb (Herren), al-Rahmân (den Mest Nåderike), al-Rahîm (den Mest

Barmhärtige) och al-Mâlik (Härskaren/Mästaren).

Allah

Detta är Allahs största namn. ⁶ Alla Hans andra namn kommer efter det. Ingen eller inget annat delar detta namn med Honom. Ingen annan har någonsin kallats vid detta namn. En innebörd som ligger i namnet Allah är att mänsklighetens hjärtan gudomliggör och tillber Honom – de längtar efter och önskar att möta Honom och se Honom. De finner tröst i att minnas Honom. Han är Allah, till vilken alla hjärtan vänder sig i vördnadsfull hängivenhet och längtan, till den grad att en muslim – uttryckande Allahs Sändebuds (frid vare med honom) ord – ropar till Allah och säger: ”Jag ber Dig om glädjen att få skåda Ditt ädla ansikte av längtan efter att möta Dig...”

En annan innebörd som antyds av det ädla namnet Allah är att Han är bortom mänsklig fattningsförmåga. Mänsklig kunskap kan aldrig omfatta Honom. Ingenting av Hans natur eller av Hans väsen kan vara känt förutom det som Han uppenbarar för oss i Sin Bok eller på Sin Sändebuds (frid vare med honom) tunga. Förståndet kan aldrig veta hur Hans väsen verkligen är. Förståndet kommer alltid att misslyckas med att förstå det och falla i förvirring. Människans intellektuella förmågor blir förbryllade när de begrundar något av det som Han har skapat i himlarna och på land och hav. Så hur kan de någonsin hoppas på att förstå Allah? Förståndet måste, av fullständig utmattning, överge varje försök att fatta Hans väsen. Detta är varför Allah säger: ”De kommer aldrig att omfatta Honom med sin kunskap.” [Sûrah TâHâ: 110]

I den hadith där Allahs Sändebud (frid vare med honom) beskriver den förbön som Allah kommer att ge honom på Uppståndelsens dag, säger han: ”Jag kommer att söka tillåtelse från min Herre och Han kommer att ge mig den. Sedan kommer Han att inge mig ord av lovprisning som jag nu inte har någon kunskap om, och jag kommer att prisa Honom med dem och falla ned inför Honom i prostration.”

I denna hadith informerar Profeten (frid vare med honom) oss att Allah kommer att lära honom ord av lovprisning som han inte kände till före den tiden. Detta betyder att Allah kommer att ge honom kunskap om Sig själv som han aldrig tidigare hade besuttit.

En annan innebörd som ligger i namnet Allah är uppfattningen att Han är den gudomlighet som har den exklusiva rätten att tillbes. Detta är varför namnet Allah är det enda som nämns i trosbekännelsen. En troende måste

vittna: "Jag bevittnar att det finns ingen gud utom Allah" och kan inte istället säga: "Jag bevittnar att det finns ingen gud utom den Nåderike" eller "den Barmhärtige", även om "den Nåderike" och "den Barmhärtige" definitivt är bland Hans namn. Han måste endast använda det egentliga namnet Allah som är den yttersta källan till alla de andra namnen. När han säger: "Jag bevittnar att det finns ingen gud utom Allah" bekänner han att det inte finns något sant föremål för tillbedjan i existensen förutom Allah. Det finns många andra ting som människor tar som föremål för tillbedjan, men de är alla falska. Allah säger: "Detta är därför att Allah är Sanningen och det som de åkallar vid sidan av Honom är falskhet." [Sûrah al-Hajj: 62]

al-Rabb (Herren)

Han är Herren över alla världar, Herren över allt som existerar. Han har skapat allt och har fullständig makt över det. Ingenting kan undkomma Hans herravälde, och alla i himlarna och på jorden är Hans tjänare. De befinner sig i Hans grepp och under Hans absoluta auktoritet.

al-Rahmân (den Nådigaste) och al-Rahîm (den Barmhärtige)

Namnet *al-Rahmân*, liksom namnet *Allah*, används enbart för Allah. Ingen annan får kallas med detta namn. *Allah* och *al-Rahmân* är Hans exklusiva namn. Därför säger Allah: "Åkalla Allah eller åkalla al-Rahmân; vilket namn ni än åkallar Honom med, Honom tillhör de allra finaste namnen." [Sûrah *al-Isrâ'*: 110]

Andra av Allahs namn kan användas som beskrivande ord för människor, såsom *rahîm* (barmhärtig), *samî'* (hörande) och *basîr* (seende). Om Profeten (frid vare med honom) säger Allah: "Mot de troende är han mild och barmhärtig (*rahîm*)." [Sûrah *al-Tawbah*: 128]

Och Allah säger: "Sannerligen skapade Vi människan av en droppe blandad sperma och gjorde henne hörande (*samî'*) och seende (*basîr*)." [Sûrah *al-Insân*: 2]

Dessa ord skiljer sig från *Allah* och *al-Rahmân*, namn som endast kan användas för Allah.

Både *al-Rahmân* och *al-Rahîm* härstammar från det arabiska ordet *rahmah*, som betyder barmhärtighet. Vissa lärda menar att *al-Rahmân* betecknar "den allomfattande barmhärtigheten för hela skapelsen",

medan *al-Rahîm* betecknar "den särskilda barmhärtheten för de troende". Allah säger: **"Och Han är barmhärtig (rahîm) mot de troende."** [*Sûrah al-Ahzâb: 43*]

En annan uppfattning är att *al-Rahmân* beskriver själva egenskapen av barmhärthet, medan *al-Rahîm* beskriver hur denna barmhärthet manifesteras och påverkar skapelsen. Detta är Ibn al-Qayyim (må Allah förbarma sig över honom) åsikt. Utifrån detta är Allah både *al-Rahmân* och *al-Rahîm* i denna värld och i nästa.

Det finns en subtil poäng i upprepningen av dessa två namn. När en person går in i eller lämnar ett rum säger han: "I Allahs namn." Man börjar äta med samma ord. När man vill tala eller tilltala någon börjar man med: "I Allahs namn." Profeten (frid vare med honom) sade: **"Varje viktig sak som inte börjar med Allahs namn är berövad välsignelse."** (I en annan återberättelse: "...med Allahs lovprisning.")

Det är dock välkänt att den etablerade formuleringen är: **"I Allahs, den Nådigaste, den Barmhärthiges, namn"** (*Bismillâh al-Rahmân al-Rahîm*). Ingen säger: "I Allahs, den Stränge i straffet, den Allsmäktiges, namn" eller "I Allahs, den Mäktiges, den Vises, namn", även om dessa också är Hans namn. Detta visar betydelsen av den hadîth qudsî som återges av al-Bukhârî där Allah säger: **"Min barmhärthet överträffar Mitt straff."**

I en annan autentisk hadîth säger Profeten (frid vare med honom): **"Allah har hundra delar av barmhärthet. En del sände Han ner till människor, djinner och alla djur. Med denna del visar de tillgivenhet och barmhärthet mot varandra, och med den visar ett vilddjur ömhet mot sina ungar. De återstående nittionio delarna har Allah reserverat för Sina tjänare på Uppståndelsens dag."** Detta visar hur omfattande Hans barmhärthet är och hur den föregår Hans vrede. ¹²

Därför bör ingen någonsin misströsta om Allahs barmhärthet, oavsett hur stora hans synder är. Allah säger: **"Säg: O Mina tjänare som har förverkat mot sina egna själar! Misströsta inte om Allahs barmhärthet. Allah förlåter alla synder. Han är Förlåtande, Barmhärtig."** [*Sûrah al-Zumar: 53*]

Och Han säger: **"Vem misströstar om sin Herres nåd utom de som gått vilse?"** [*Sûrah al-Hijr: 56*]

Och: **"Ingen misströstar om Allahs nåd utom de som inte tror."** [*Sûrah Yûsuf: 87*]

Att misströsta om Allahs barmhärtighet eller känna sig helt trygg från Hans plan är kännetecknen för hycklarna. Därför bör en människa ständigt och ihärdigt be om Allahs barmhärtighet och undervisa andra om hur de kan finna trygghet i den.

Profeten (frid vare med honom) lärde alltid sina följeslagare att sätta sitt hopp till det som finns hos Allah och att lita mer på Hans barmhärtighet än på sina egna handlingar. Handlingar kan vara bristfälliga, fläckade av stolthet eller utförda på ett sätt som inte överensstämmer med Profetens väg. Därför måste tjänaren förlita sig på Allahs barmhärtighet. Profeten (frid vare med honom) sade: **"Ingen kommer in i Paradiset genom sina handlingar – inte ens jag, om inte Allah täcker mig med Sin barmhärtighet."**

Alla människor – särskilt syndare – bör därför kallas till Allah genom att påminnas om både Hans barmhärtighet och Hans straff. Allah säger: **"Säg till Mina tjänare att Jag sannerligen är Förlåtande, Barmhärtig, och att Mitt straff sannerligen är smärtsamt."** [*Sûrah al-Hijr: 49-50*]

Människor behöver ständigt påminnas om Allahs barmhärtighet, särskilt eftersom vissa – även kunskapssökare och förkunnare – ibland betonar hot och straff så mycket att effekten blir motsatt. Syndare kan då misströsta och fortsätta i sin olydnad, i stället för att vända tillbaka.

Samtidigt är det viktigt att ingjuta hopp i människors hjärtan. Koranen gör detta redan i sin öppning genom att lära oss att börja med: **"I Allahs, den Nådigaste, den Barmhärtiges, namn."** Även när man talar om helvetets eld, avfall eller straff, börjar man med dessa ord. De påminner om att Allahs barmhärtighet alltid är närvarande.

Namnen som utgör grunden för alla Allahs vackra namn nämns i detta kapitel: *Allah*, *al-Rabb* och *al-Rahmân*. Namnet *Allah* antyder alla egenskaper som hör till Hans gudomlighet; *al-Rabb* antyder alla egenskaper som hör till Hans herravälde; och *al-Rahmân* antyder alla egenskaper som hör till Hans generositet, vänlighet och välvilja mot skapelsen.

Allahs herravälde är från Honom till Hans tjänare. Deras dyrkan är från dem till Honom. Och Hans barmhärtighet är bandet mellan dem och deras Herre. Genom Sin barmhärtighet sände Han Sina sändebud och uppenbarade Sina böcker. Genom Sin försyn, förlåtelse och de välsignelser Han skänker dem har de all anledning att dyrka Honom – och mellan dem finns anledningen till barmhärtighet. ¹³

al-Mâlik (Mästaren)

Detta framgår av Hans ord: **"Mästare över Domedagen."** Det är dagen då människorna kommer att belönas för sina handlingar och få vedergällning för det goda eller det onda de gjort.

När tjänaren reciterar detta kapitel erkänner han först Allah och säger: **"Prisad vare Allah."** Sedan förstärker han detta erkännande genom att prisa Honom med Hans namn och attribut och säger: **"Världarnas Herre; den Nådigaste, den Barmhärtigaste; Domedagens Herre."**

Obs: I en av de giltiga recitationerna läses *al-Mâlik* som *al-Malik* (med kort a). Båda är korrekta och giltiga i bönen.

Fotnoter:

6 Detta är en grupp forskares åsikt

7 Abû `Alî al-Fârisî, al-Warmî och andra är av denna åsikt.

Se *tafsîrs* (korankommentarerna) av al-Tabarî, al-Qurtubî och Ibn Kathîr.

8 Ibn al-Qayyim, *Madârik al-Sâlik în* 1/7 och därefter.

9 Ahmad (8300), Abû Dawûd (4840), Ibn Mâjah (1894). Samma *hadîth* är relaterad till en sund *mursalkedja* från Zuhri och till sammanhängande, men svaga kedjor, från andra. Detta diskuteras i detalj i inledningen till Subkîs *Tabaqât al-Shâfi`iyyah al-Kubrâ*. Se även inledningen till *Irwâ' al-`Alîl*.

10 Bukhârî (6872, 6899, 6999) och Muslim (4939, 4941).

11 muslimer (4944).

12 Bukhârî (5637) och Muslim (2861) på Abû Hurayrah's auktoritet.

13 Introduktion till *Madârij al-Salikîn*.